

Въ сънъ дълбокъ и съртогидни
Что вседневно е лѣжалъ,
И отъ кой да ся пробуди
Никакъ онъ нес можалъ !

Ты си инди, мѣдрий мѣже !
Първый дѣто си позналъ,
Прилично-то средство мѣдро,
Щото си го запозналъ !

За нихно-то пробужденіе,
Къмъто просвѣщеніе,
Отъ което произходи
Всяко преновленіе.

Българія, нихна матерь
Нихно-то отечество
Тебѣ за твои-тѣ труды
За твоє-то вѣжество,

Вѣнецъ вѣчный, амарантній,
Ще испле признателно,
Да украси твою главу
У свято, сказательно.

Име-то ти да остане
Безсмертие, прославлено
И отъ вси-тѣ чада нейни,
Вѣкъ незaborавено.

Г. Т. Пѣшаковъ.

Надгробна пѣснь на Ю. Вепелица.

Существо всесилно !
Вси небесны сили !
Естество предивно !
Вы какво можахте
Нашѣ-тѣ звѣзды,